

C_2021471LV.01002601.xml
22.11.2021

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 471/26

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu, ko 2021. gada 17. augustā iesniedza Fāvārosi
Törvényszék (Ungārija) – Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága

(Lieta C-512/21)

(2021/C 471/33)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzātiesa

Fāvārosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Aquila Part Prod Com S.A.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1)

Vai ar Savienības tiesībām un it īpaši PVN direktīvas (1) 9. panta 1. punktu un 10. pantu, kā arī
ar nodokļu neitralitātes principu ir saderīga tāda nodokļu iestādes prakse, saskaņā ar kuru tā –
automātiski un neveicot nekādu pārbaudi – no fakta, ka fiziska persona, kas uztur tiesiskās
attiecības ar juridisku personu, kura rīkojas kā nodokļu maksātāja aģents, kura ir neatkarīga no
nodokļu maksātāja kā principā un kurai ir juridiskās personas statuss, šai fiziskajai personai
neesot juridiski saistītai ar nodokļu maksātāju, ir rīkojusies apzināti, izsecina – neēmot vērē
principā un aģenta starpā noslēgtā līguma noteikumus, kā arī šā valsts tiesības, kuras regulē
pārsteiguma tiesiskās attiecības – faktū, ka nodokļu maksātājs arī ir rīkojusies apzināti?

2)

Vai PVN direktīvas 167. pants, 168. panta a) punkts un 178. panta a) punkts ir jāinterpretē
tādējādi, ka tad, kad nodokļu iestāde konstatē cirkulāras rīkojumu izrakstīšanas šādes esamību, ar
minēto faktu vien pietiek, lai to atzītu par objektīvu apstākli nodokļu krāpšanas pierādīšanai, vai
tomēr šādā gadījumā nodokļu iestādei ir arī jāpierāda, kurš šādes locekļi vai locekļi ir
izdarījuši krāpšanu un kāds bija viņu modus operandi?

3)

Vai iepriekšminētie PVN direktīvas panti, ievērojot samērīguma un racionalitātes prasības, ir jāinterpretē tādējādi, ka pat tad, kad nodokļu iestāde, pamatojoties uz lietās konkrētajiem apstākļiem, uzskata, ka nodokļu maksātājam būtu bijis jāizrēķina lielāka rēķināšana, no šā nodokļu maksātāja nevar prasīt, lai tas būtu pārbaudījis apstākļus, ko pašai nodokļu iestādei ir izdevies atklāt tikai pēc aptuveni piecus gadus ilgā pārbaudēm, kas prasja daudzas saistītas pārbaudes, izmantojot publisko tiesību instrumentus tādējādi, lai nodokļu maksātāju komercnoslopuma aizsardzība neradītu šādas pārbaužu. Vai gadījumos, kad tiek prasīta lielāka rēķināšana, pienācīgo rēķināšanu var uzskatīt par pierādītu, ja nodokļu maksātājs attiecina savu kontroli arī uz apstākļiem, kas sniedz pāri spriedumu. Mahagében norādītajiem apstākļiem attiecībā uz iespējamajiem komercpartneriem, tādējādi, ka tam ir iekšējie piegādes sistēmas noteikumi šādu partneru pārbaudei, viņš nepieņem samaksu skaidrā naudā, iekāuj slēdzamajos līgumos noteikumus par iespējamajiem riskiem un analizē arī citus apstākļus darījuma laikā.

4)

Vai iepriekš minētie PVN direktīvas panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja nodokļu iestāde secina, ka nodokļu maksātājs ir aktīvi piedalījies nodokļu krāpšanā, šajā ziņā ir pietiekami, ka iestādes atklātie pierādījumi pierāda, ka nodokļu maksātājs, ja viņš būtu rēķinājis ar pienācīgu rēķināšanu, būtu varējis zināt, ka piedalās nodokļu krāpšanā, nepierēdot to, ka viņš zināja, ka piedalās nodokļu krāpšanā, savas aktīvās dalības tajā dēļ. Vai gadījumā, ja tiek pierādīta aktīva dalība nodokļu krāpšanā, proti, apzināšanās par šo dalību, nodokļu iestādei ir jāpierāda nodokļu maksātāja krāpnieciskā rēķināšana, kas izpaužas kā viņa saskaņota darbība ar augšupējiem ??des locekļiem, vai tomēr ir pietiekami pamatot ar objektīviem pierādījumiem, ka ??des locekļi savstarpēji viens otru zināja?

5)

Vai ar iepriekš minētajiem PVN direktīvas pantiem ir saderīga un atbilst tiesbūm uz taisnīgu tiesu, kas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā atzītas kā vispārējais princips, un tiesiskās drošības principam nodokļu iestādes prakse, kad tā pamato savu lēmumu ar tādā pārtikas ??des drošuma noteikumu domājamo pārkāpumu, kuriem nav ietekmes uz nodokļu maksātāja nodokļu saistību izpildi vai uz viņa rēķinu atvēršanu, kurus tiesiskais regulējums nodokļu jomā nekādi nenosaka attiecībā uz nodokļu maksātāju un kuriem nav nekādas ietekmes uz nodokļu iestādes pārbaudīto darījumu patiesumu un uz nodokļu maksātāja apzināšanos, kas tiek izvērtēta nodokļu procesā?

Ja uz iepriekšējo prejudiciālo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

6)

Vai ar iepriekšminētajiem PVN direktīvas pantiem ir saderīga un atbilst tiesbūm uz taisnīgu tiesu, kas Hartas 47. pantā atzītas kā vispārējais princips, un tiesiskās drošības principam nodokļu iestādes prakse, kad tā, neiesaistoties oficiālajai struktūrai, kurai būtu materiālā un teritoriālā kompetence pārtikas ??des drošuma jomā, savos lēmumos ietver attiecībā uz nodokļu maksātāju vērtējumu, kuri ietilpst minētās oficiālās struktūras kompetencē, tādējādi, ka, pamatojoties uz pārkāpumiem, kas konstatēti attiecībā uz pārtikas ??des drošumu – jautājumu, kas nav tās kompetencē –, tā nosaka fiskālās sekas nodokļu maksātājam bez iespējas tam apstrīdēt pārtikas ??des drošuma normu pārkāpuma konstatējumu procesā, kurš būtu neatkarīgs no nodokļu procesa un kurā tiktu ievērotas pušu pamatgarantijas un tiesības?

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).